

29 NIEDZIELA ZWYKŁA (A)

PIERWSZE CZYTANIE (Iz 45, 1.4-6)

Czytanie z Księgi proroka Izajasza.

To mówi Pan o swym pomazańcu Cyrusie: «Ja mocno ująłem go za prawicę, aby ujarzmić przed nim narody i królom odpiąć broń od pasa, aby otworzyć przed nim podwoje, żeby się bramy nie zatrzasnęły. Z powodu sługi mego Jakuba, Izraela, mojego wybrańca, nazwałem ciebie twoim imieniem, pełnym zaszczytu, chociaż Mnie nie znałeś. Ja jestem Pan, i nie ma innego. Poza Mną nie ma Boga. Przypaszę ci broń, chociaż Mnie nie znałeś, aby wiadano od wschodu słońca aż do zachodu, że beze Mnie nie ma niczego. Ja jestem Pan, i nie ma innego. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSYJNY (Ps 96)

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
śpiewajcie Panu, wszystkie krainy!
Rozgłaszajcie Jego chwałę wśród narodów,
Jego cuda - wśród wszystkich ludów!

Bo wielki jest Pan i godzien
wielkiej chwały,
wzbudza On większy lęk
niż wszyscy bogowie.
Bo wszyscy bogowie pogan to ułuda,
a Pan uczynił niebios.

Oddajcie Panu, rodziny narodów,
oddajcie Panu chwałę i [uznajcie] potęgę;
oddajcie Panu chwałę Jego imienia!
Nieście ofiary i wchodźcie
do Jego przedsieni.

Oddajcie pokłon odziani w święte szaty!
Zadrżnij, cała ziemi, przed Jego obliczem!
Mówcie wśród pogan: Pan jest królem.
Umocnił świat, by się nie poruszył:
ze słusnością wymierza
ludom sprawiedliwość

DRUGIE CZYTANIE (1 Tes 1,1-5)

Początek Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Tesaloniczan.

Paweł, Sylwan i Tymoteusz do Kościoła Tesaloniczan w Bogu Ojcu i Panu Jezusie Chrystusie. Łaska wam i pokój!. Zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich, wspominając o was nieustannie w naszych modlitwach, pomni przed Bogiem i Ojcem naszym na wasze dzieło wiary, na trud miłości i na wytrwałą nadzieję w Panu naszym Jezusie Chrystusie. Wiemy, bracia przez Boga umiłowani, o wybraniu waszym, bo nasze głoszenie Ewangelii wśród was nie dokonało się przez samo tylko słowo, lecz przez moc i przez Ducha Świętego, z wielką siłą przekonania. Oto słowo Boże

EWANGELIA (Mt 22, 15-21)

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

Faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by podchwycić Go w mowie. Posłali więc do Niego swych uczniów razem ze zwolennikami Heroda, aby Mu powiedzieli: «Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Na nikim Ci też nie zależy, bo nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedz nam więc, jak Ci się zdaje? Czy wolno płacić podatek Cezarowi, czy nie?» Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: «Czemu Mnie wystawiacie na próbę, obłudnicy? Pokażcie Mi monetę podatkową!» Przynieśli Mu denara. On ich zapytał: «Czyj jest ten obraz i napis?» Odpowiedzieli: «Cezara». Wówczas rzekł do nich: «Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga». Gdy to usłyszeli, zmieszali się i zostawiwszy Go, odeszli. Oto słowo Pańskie.